

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **M. S.**
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem
sídlem Veverkova 1343/1, 500 02 Hradec Králové

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2023, č. j. MV-222702-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2023, č. j. MV-222702-4/SO-2022, žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 9. 11. 2022, č. j. OAM-3233-27/ZR-2021. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím zrušil platnost zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce se dopustil výkonu nelegální práce (výrok I.) a stanovil mu podle § 46e odst. 2 téhož zákona lhůtu k vycestování 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II.).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 s. ř. s. Těto žádosti krajský soud usnesením ze dne 29. 3. 2023, čj. 31A 7/2023-34, nevyhověl.
3. Žalobce uvedl, že v roce 2019 přijel do České republiky (dále jen „ČR“) na dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání. Po obdržení zaměstnanecké karty pracoval jako slévárenský dělník. V roce 2020 si prodlužoval zaměstnaneckou kartu s pracovní smlouvou na pozici slévárenský dělník a jeřábník. Smlouva mu byla prodloužena do 31. 5. 2021. Současně si podal žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu. V té době se u něho začaly projevovat zdravotní problémy, neboť zkoušel pracovat na pozici jeřábníka (měl odbornou způsobilost, vlastnil průkaz jeřábníka).
4. Připustil, že při kontrole na pracovišti byl uveden jako jeřábník, ale v tu dobu byl v pracovní neschopnosti. Lékař mu do vystavené pracovní neschopnosti napsal, že vykonává funkci jeřábníka, a z toho bylo dle jeho názoru mylně vyvozeno, že pracuje jako jeřábník. Namítl, že došlo k nedorozumění. Lékaři totiž řekl, že zdravotní problémy má z toho, že pracoval jako jeřábník. Ve skutečnosti však v ČR pracoval jako slévárenský dělník. To má uvedeno i v pracovní smlouvě platné do 31. 5. 2022.
5. Dle žalobce tvrzení správního orgánu o tom, že *„je nesporné, že od 1. 6. 2021 minimálně do 14. 7. 2021 bez příslušného oprávnění vykonával práci v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou a byl po tuto dobu nelegálně zaměstnán“*, nemůže vycházet ze zjištěných skutečností, neboť v době od 26. 3. 2021 do 31. 10. 2021 byl práce neschopen a tedy žádnou práci nevykonával.
6. Žalobce dále poukázal na to, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že zaměstnavatel správnímu orgánu podal dne 21. 2. 2022 písemné vyjádření, z něhož vyplývá, že u něho vykonával práci na pozici slévárenský dělník – jeřábník od nástupu zaměstnání do 25. 3. 2021, v době od 26. 3. 2021 do 31. 10. 2021 byl v pracovní neschopnosti a po jejím skončení vykonával práci na pozici slévárenský dělník – formíř a jádrař. K tomu uvedl, že název této pozice byl upraven podle zadání volného pracovního místa na úřadu práce dodatkem č. 3 k pracovní smlouvě. Při sepisu pracovní smlouvy došlo pouze k administrativní nesrovnalosti v názvu pracovní pozice. Domnívá se proto, že k vytýkanému porušení zákona č. 326/1999 Sb. z jeho strany nedošlo, a v případě jeho zaměstnavatele šlo pouze o administrativní nedostatek.
7. Poznamenal, že s ohledem na současné dění v jeho domovském státě (na Ukrajině), považuje rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty a stanovení povinnosti vycestovat z ČR za nepřiměřeně tvrdé. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, žalobní námitky odmítla jako nedůvodné. S ohledem na skutečnost, že žalobce v žalobní argumentaci uvedl stejné námitky, které uplatnil v rámci odvolacího řízení, žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s uvedenými námitkami již vypořádala, dále odkázala na obsah správního spisu.
9. K námitce vojenského konfliktu na Ukrajině žalovaná stejně jako v napadeném rozhodnutí uvedla, že si je vědoma tamní aktuální bezpečnostní situace s tím, že žalobce má s ohledem na uvedený vojenský konflikt možnost zachovat si své pobytové oprávnění na území ČR, a to podáním žádosti o dlouhodobé vízum podle § 33a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na pracovišti správního orgánu prvního stupně. Doplnila, že informace o možnostech zachování pobytového oprávnění na území jsou dostupné na <https://www.mvcr.cz/clanek/informace-pro-obcany-ukrajiny.aspx> a nonstop informační lince + 420 974 801 802. Žalobce tak dle žalované není vystaven nutnosti bezprostředního vycestování z území, čímž je marginalizován i dopad napadeného rozhodnutí do jeho rodinného a soukromého života.
10. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobce i žalované. O věci usoudil následovně.

A. Skutkový stav věci

12. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce pobýval na území ČR na základě zaměstnanecké karty vydané s platností od 29. 5. 2019 (a následně dvakrát prodloužené) do 31. 5. 2022 u zaměstnavatele TSS, spol. s r. o., se sídlem Za tratí 496, 503 46 Třebechovice pod Orebem (dále také jen „zaměstnavatel“) na pracovní pozici formíři a jádraři ve slévárnách.
13. Správní orgán prvního stupně obdržel dne 26. 8. 2021 protokol o kontrole Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký a Pardubický kraj (dále jen „OIP“) provedené u zaměstnavatele žalobce ve dnech 14. 7. 2021, 19. 7. 2021, 20. 7. 2021 a 21. 7. 2021, z něhož vyplývá, že umožnil žalobci minimálně od 1. 6. 2021 do dne kontroly - 14. 7. 2021 výkon práce jeřábníka – slévárenského dělníka, v rozporu s platnou zaměstnaneckou kartou. Zaměstnanecká karta byla žalobci vydána pro uvedeného zaměstnavatele na pracovní pozici formíři a jádraři ve slévárnách. Tím zaměstnavatel porušil ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), a umožnil tak žalobci výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 téhož zákona.
14. Dne 12. 10. 2021 správní orgán prvního stupně zahájil z moci úřední řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
15. Dne 15. 11. 2021 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí. Téhož dne doložil doklad o pracovní neschopnosti (vydaný Českou správou sociálního zabezpečení)

- ode dne 26. 3. 2021 do 31. 10. 2021, v němž je uvedeno, že vykonává práci jeřábníka. Tato pracovní neschopnost byla na žádost správního orgánu prvního stupně ověřena potvrzením Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2022. Dne 15. 12. 2021 žalobce doložil doklad o své další pracovní neschopnosti, v němž je rovněž uvedeno, že vykonává práci jeřábníka.
16. Dne 7. 2. 2022 předložil zaměstnavatel žalobce pracovní smlouvu uzavřenou s žalobcem dne 29. 5. 2019, z níž vyplývá, že ode dne 29. 5. 2019 bude vykonávat práci - slévárenský dělník, jeřábník. Dodatkem č. 1 byla pracovní smlouva prodloužena do 31. 5. 2021. Dodatkem č. 2 byla pracovní smlouva prodloužena do 31. 5. 2022. Dodatkem č. 3 ze dne 1. 9. 2021 byla pracovní smlouva upravena tak, že žalobce bude vykonávat práci: slévárenský dělník – formíři a jádraři ve slévárnách.
17. Dne 21. 2. 2022 obdržel správní orgán prvního stupně sdělení zaměstnavatele žalobce, v němž uvádí, že žalobce je u něho od 29. 5. 2019 zaměstnán na pracovní pozici slévárenský dělník, jeřábník. Uvedenou práci vykonával od nástupu zaměstnání do 25. 3. 2021. V době od 26. 3. 2021 do 31. 10. 2021 byl v pracovní neschopnosti, po jejím ukončení vykonává práci na pozici slévárenský dělník, formíři a jádraři (viz bod 6 tohoto rozsudku).
18. Dne 15. 6. 2022 obdržel správní orgán prvního stupně pravomocné rozhodnutí OIP ze dne 13. 5. 2022 dle kterého byla společnost TSS, spol. s r.o. uznána vinnou ze spáchání přestupku na úseku zaměstnanosti, neboť umožnila žalobci výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti, spočívající v práci jeřábníka – slévárenského dělníka, v rozporu s druhem práce v platné zaměstnanecké kartě.
19. Dne 22. 7. 2022 byl proveden výslech žalobce, který uvedl, že před pracovní neschopností pracoval jako jeřábník [má kvalifikaci jeřábníka, zkoušku vykonal v továrně, kde pracuje (Třebechovice p/O) před 3 lety]. Dále uvedl, že od roku 2019 do roku 2021 řídil jeřáb pravidelně. Jeho zdravotní problémy začaly po 4 měsících práce na novém jeřábu s dálkovým ovládáním.
20. Dne 5. 10. 2022 proběhlo seznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí. Dne 19. 10. 2022 žalobce zaslal písemné vyjádření k podkladům rozhodnutí (shodné s žalobním tvrzením o skutkovém stavu věci).
21. Dne 9. 11. 2022 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které napadl žalobce odvoláním (odvolací námitky jsou shodné s námitkami žalobními).
22. Žalovaná napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

B. Právní závěry

23. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
24. Soud předesílá, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Z podané žaloby je patrné, že žalobní námitky se zcela shodují s námitkami vyjádřenými žalobcem ve správním řízení. Jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaná se s nimi dostatečně vypořádaly. Žalobce v podané žalobě

nepolemizuje se závěry žalované, pouze setrvává na již vyřčené argumentaci. Podstatný text žaloby žalobce doslova přejal z obsahu odvolání. Správní soud však přezkoumává především rozhodnutí a postup žalovaného správního orgánu, žalobce je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí správního orgánu, nikoli opakovat námitky vznesené ve správním řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016–38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012–351).

25. Mezi účastníky je sporné, zda žalobce vykonával nelegální práci a byl tak důvod pro zrušení platnosti jeho zaměstnanecké karty.

26. Při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel soud z následující právní úpravy:

27. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců *„Zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.“*

28. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců *„Ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.“*

29. Podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců *„Pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.“*

30. Podle § 5 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti *„se nelegální prací rozumí 1. závislá práce vykonávaná fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah, 2. práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, nebo 3. práce vykonávaná cizincem pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného oprávnění k pobytu na území České republiky, je-li podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky vyžadováno.“*

31. Krajský soud předně konstatuje, že zaměstnanecká karta je vydávána pro účely zaměstnání a váže se na konkrétní místo jeho výkonu a k určité pracovní pozici. Její vydání je rovněž podmíněno situací na trhu práce. Nejprve je třeba zjistit, zda daná pracovní pozice může být obsazena občanem České republiky či občanem Evropské unie a teprve v případě, kdy tomu tak není, je možné obsadit dané místo občanem třetí země. Zaměstnávání cizinců je podrobeno přísné regulaci, přičemž smyslem a účelem této regulace je vpustit na český pracovní trh jen takové profese, na taková místa, v takových počtech a v takovém čase, v nichž to pomůže ekonomickému výkonu země a zároveň to nepovede ke snížení dostupnosti zaměstnání pro občany EU a úrovně pracovních odměn, jichž v ČR dosahují. Současně platí, že práce na základě povolení k zaměstnání nebo vydané zaměstnanecké karty musí být vykonávána v rámci toho, jak byly povolení či zaměstnanecká karta vydány, tj. výkon práce pro daného konkrétního zaměstnavatele, na

specifikované pracovní pozici a v místě výkonu práce, pro které byla cizinci zaměstnanecká karta udělena.

32. V nyní projednávaném případě byla u zaměstnavatele žalobce provedena kontrola ze strany OIP zaměřená mimo jiné na dodržování pracovněprávních předpisů dle § 126 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, zejména na informační a evidenční povinnosti při zaměstnávání zaměstnanců ze zahraničí, umožnění výkonu nelegální práce a výkon nelegální práce. Namátkovou kontrolou příslušných dokladů prokazujících pracovněprávní vztah u tohoto zaměstnavatele bylo zjištěno, že žalobce vykonával práci (druh práce) v rozporu se zaměstnaneckou kartou.
33. Pro posouzení věci tak není rozhodné, zda žalobce v době kontroly byl či nebyl fyzicky přítomen na pracovišti (v posuzovaném případě byl žalobce v pracovní neschopnosti, tato skutečnost není mezi účastníky sporná), ale zda vykonával práci v souladu s jemu vydanou a platnou zaměstnaneckou kartou. Z důkazů provedených správním orgánem prvního stupně tak jednoznačně vyplývá, že již samotná pracovní smlouva ze dne 29. 5. 2019 a následující dodatky č. 1 a 2, dle kterých měl žalobce vykonávat práci na pozici slévárenský dělník – jeřábík, byly uzavřeny v rozporu s platnou zaměstnaneckou kartou, která byla žalobci vydána pro pracovní pozici formíři a jádraři ve slévárnách s místem výkonu práce Za Tratí 496, 503 46 Třebachovice pod Orebem. Ze sdělení zaměstnavatele žalobce i ze samotného výsledku žalobce je nepochybné, že u daného zaměstnavatele práci jeřábíka skutečně vykonával. Žalobní námitka týkající se pracovní neschopnosti žalobce v době kontroly OIP je proto zcela irelevantní, stejně jako dodatečné vysvětlení žalobce v tom smyslu, že mezi ním a lékařem vystavujícím doklad o jeho pracovní neschopnosti došlo při uvedení vykonávané práce k „nedorozumění“.
34. Neobstojí ani žalobní námitka zdůvodňující uzavření dodatku č. 3 k pracovní smlouvě, v němž došlo *„jen k úpravě pracovní pozice podle zadání volného pracovního místa na úřadu práce“*, s vysvětlením, že při sepisu pracovní smlouvy došlo k *„administrativní nesrovnalosti“* v názvu pracovní pozice. Krajský soud nepřehlédl, že k uzavření dodatku č. 3, týkajícího se změny vykonávané pracovní pozice došlo dne 1. 9. 2021, tedy poté, co proběhla kontrola OIP (14. 7. 2021), která porušení příslušných právních předpisů zjistila.
35. Krajský soud má ve shodě se správními orgány za prokázané, že žalobce – držitel zaměstnanecké karty, vykonával činnost, která není v souladu s tím, na jakou pracovní pozici byla zaměstnanecká karta vydána, čímž došlo k překročení podmínek, za kterých mu byla vydána. Žalobce jakožto držitel zaměstnanecké karty byl oprávněn vykonávat pro zaměstnavatele pouze práci – formíři a jádraři ve slévárnách, nikoli práci jeřábíka, kterou prokazatelně vykonával. Žalobce přitom tyto skutečnosti ve správním řízení ani v žalobě nijak nepopřel.
36. Krajský soud dále poznamenává, že oba správní orgány se v odůvodnění svého rozhodnutí zabývaly přiměřeností dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce dle ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Na odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz strana 9-10) včetně odkazu na judikaturu Nejvyššího správního soudu k této otázce soud odkazuje, byť výslovná žalobní námitka k odůvodnění této části rozhodnutí nebyla vznesena.
37. Není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené a pouze tak žalobci poskytnout „jinou“ či „lepší“ odpověď na jeho námitky. Krajský soud

v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za řádné a věcně správné a ztotožňuje se se závěry žalované (podpořené i odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu) v tom, že žalobce vykonával práci u svého zaměstnavatele v rozporu se zaměstnaneckou kartou, čímž vykonával nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti a byl proto dán důvod pro postup dle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, dle kterého: „*Je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou.*“).

38. K poznámce žalobce o nemožnosti návratu na Ukrajinu krajský soud sdílí názor žalované učiněný ve vyjádření k žalobě ohledně aktuální situace na Ukrajině a možnostem žalobce jak si zachovat pobytové oprávnění zde (viz bod 9 tohoto rozsudku).
39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. července 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu